

אחינו יהונתן

הנה כמה דברים שלא תקרו בו בדו"ח שיפורסם מבקר המדינה על פרשת פולארד כאשר נלכד פולארד, בנובמבר 1985, כיהנה בישראל מושלת אחרות לאומיות. ראש הממשלה פרס, שר החוץ שמיר ושר הבטיחון רביין היו יריבים פוליטיים מרבים, אבל בכל פעם שניצבו מול אום משותף, ידרו לאחד כוחות ולהציג את ש激动ם. כך היה בפרשת השב"כ שנה קודם לכן, וכך גם בפרשת פולארד.

גורמים במשל האמריקאי השדו, וחושדים גם היום, שפולארד לא היה המרגל הישראלי היחיד. הם השדו, וחושדים גם היום, שפרשת הריגול הזאת לא הסתכמה בהריגה מסמכות של אדם אחד, רפי איתן שמו, אלא החלטה גורפת של צמרת ממשלה ישראלי לחזור אל החלקים המקוריים.

שים ביחסו של מערכות הבטיחון האמריקאית. המשלך דרש תשבות, ושלשות המנהיגים הישראלים חיפשו מוצא. הם קראו להתייעצות את לייאנרד גרמנט, עורך דין יהורי שהיה פרקי ליטו של הנשיא ניקסון. יש לכם שתי אפשרויות, אמר להם גרמנט. או שתודיעו שאתם מסרבים לשטר פולארד, או שתספקו מידע אמיתי על הפשעה. דבר אחר אל תעשו: אל תרמו הם התיעזו גם עם רם כספי, עורך דין ממוקבבו של שמעון פרס. עצתו הייתה הפוכה.

הם בחרו בבחירה. רפי איתן הסכים לקחת על עצמו את כל האחריות, אליו גושו של פולארד היה יוזמה פרטיט של, כאלו המסתכנים שגנב פולארד לא יכולו יומיום בחומר הסודי שהונח על שולחנותיהם של שלושת המנהיגים. פולארד נידון למאסר עולם, איתן והמורביבים הישראלים האחרים הורחקו מתפקידיהם ונאלצו לוותר על ביקוריהם באמריקה – ולכבוד פרס, שמיר ורביין ניגנו "התקווה" ביתם הלבן.

כל מי שבחור להיכנס לעסקי הבגדה והריגול יודע שאלה כללית המשתק. הכסף גדול ומשחת. החרפהקה מהכרת. הסופ מוג'ונטן פולארד ניסה להמציא את עצמו מחדש לאחר שנטפס. במלבד משפטו ואחר כה, בכלל, הוא עבר הסבה מבוגר

**כשהסכים למסקנת הטיעון
הוא חשב שההרשעה כל כך
מינורית, שגם לאחר שיזודה
יוכן מהמשיך למשון: אני
חוּפְשׁוּ. במה הוריתמי?
הורותי שהיבוקתי. לא
געשתי באירועים חוצניים. לא
הוריתמי בשום דבר מני**

**קצב תוהה, מדורש אישת
שמחליטה להמלונן זוכה מיד
לחיבוק חם של התקשרות?
דורש התקשרות לא בודקת
אם התלונה איננה עלילנה?
דורש כשהפרקליטות מחייבת
שהמתכוונת שקרונית, היא
חסינה על המסקנה זו? חיסינן?**

זרוח הוא פגעה נספתה במשפטין המקיים של מזו או באמניות של עדת המפתח, והוא י rigsish שמלאכתו נעתה.

או שיגלה שם אוצר: הקלוטות אסורות, בידוי ראיות, עובדות שהרשו את כתוב האישום. מבחין נת משה קצב, כל עוד לא הופיע בבית המשפט והורה באשמה, אין עסקת טיעון ואין הרשעה.

בפרקליטות וחוששים שככל פגעה במסכה של א' תגרום לנשים אחרות שהוטרו מינית לא לה- תלונן. השאלה, מנகודות ראותו של קצב, היא עד לאיזו נקודת מגיעה ההגנה על נשים מתלוננות. מדו"ע אישת שהמלחיטה להתלונן וכמה מיד לחיבוק חם של התקשרות, של חבריו ננסת, של ארגוני נשים, של מרכז תקיפה מינית. מדו"ע התקשרות רחיה. אם הוא תפס את מזו בפאללה, וכותבו לא בודקת אם התלונה איננה אלא עילילה.

מדוע כאשר מגיעה הפרקליטות למסקנה שמי תלוננת היא שקרנית, היא מטילה על המסקנה הזאת חיסון.

הקלון לא מעنين אותו, כנראה. לא חשוב מה

יפסק בית המשפט, הלכה למעשה הוא בקהלן. נדמה שכאשר הוא הסכים לעסקת הטיעון הוא חשב שההרשעה כל כך מינורית, שנם לאחר שיזודה הוא יוכל להמשיך לטעון: אני חוות מפשע. بما הוריתמי? הורותי שהיבוקתי. כתוב האישום לא אומר שגנعني ב/events מוצנעים. לא הוריתמי בשום דבר מני. אפילו דורות ביניים כתבה בפסק דין בג"ץ שאין בכתב האישום המתוקן שום דבר מני.

פסק הדין של ביניים בעיתירות שהוגש נגד עסקת הטיעון, כולל דברי ביקורת על עבודת הפה רקליטות. לדברי הביקורת האלה קצב שותף. הוא

משוכנע שהפרקליטות נהגה בו בחוסר הגינות וחרצתה את דינו לפני שהוועץ המשפטיא לממשלה קרא את חומר החוקה. כאשר הוא קרא את חורMRI החקירה שהובערו לפרקליטין, הוא לא מצא בהם שום ראיות. הוא יכול היה לומר: הליכה למשפט היא עינוי דין לאורך שנתיים והוצאה כספית של מיליון دولار. חתמתי על עסקת טיעון למען משפט.

אבל בתקשורת תפסו את עסקת הטיעון אחרת: הכתירו את פלדמן כפרקליט המmoz, שבתחומו הצליח להוציא את קצב מההרשות בעבירות חמוץ רות בהרבה. כל שבח לפלדמן הוא אכן נספה על ראשו של קצב.

אבל כל צד מצפה שהאחר יחויק את היל אצלן. העימות הנוכחי, על דרישת פרקליטין של קצב למסור לידיים את כל חומר החקירה, יכול להיות עיקוב קל, של שבועיים, בדרך ראשוןה בדרכו שס"ה גזה, אבל יכול להיות גם מהר יותר מהר שס"ה מהר שס"ה. שני הצדדים לא רוצחים להגיע למשפט. נרמה שגם דוב הצבור לא רוצה להגיע למשפט. אבל כולם עשויים להתגלגל אליו, בעל כורחם.

משה קצב כבר איןנו נשיאו; הוא אדם פרטני. זה נקודת שאנשים נתונים לשכוחה בלהט הוויכוח. הוא איןנו חיבר דבר לציורו. אם הוא חושב שדרחיה. אם הוא תפס את מזו בפאללה, וכותבו לנצל את האפשרה לטוותו. וזה שעושים נא שםים בבחית המשפט יומ"ם.

ב-23 במרס כתבו שלושת פרקליטיו של קצב, אביגדור פלדמן, ציון אמר ו אברהם לביא, מכתב בו שלושה עמודים לארית באומדורן בפ"ר רקליטות מהווים ירושלים. הם תבעו לקבל את כל חומר החקירה וביססו את תביעתם על תקדים מבית המשפט העליון. מזו, קיבל העתק מהמ"מ כתוב, הרים טלפון לעוז"ד פלדמן. מה אתם רוצים, שאל מזו. פלדמן הסביר. אני מציע שתפנו לבית המשפט ותבקשו רחיה, אמר מזו.

הרחיה מהויה למעשה הוראה שהפרקליטות פישלה. היוזים להעביר חומר ולא העבירו. אולי אלה פרקליטיו המוכשרים של קצב. אולי אלה פרקליטיה הפחות מוכשרים של המדינה. אבל תיק קצב הולך ומתרגלת בתאונת שרשרת.

את הקרב על דעת הקהל קצב הפסיד. הוא הפסיד אותו ביום שנפתחה החקירה. הוא הפסיד אותו ביום שהtrapserma טוית כתוב האישום. הוא הפסיד אותו ביום שבו הסכים לעסקת טיעון. נרמה שבתודעה רוב הצביעות תיק נסגר ונחתם. אני משער שגם הוא יודע את זה.

לכן מסקרים מאור לדעת מדו"ע הוא ממשיך להילחם – מה הוא מבקש להשיג מעין בחומריה החקירה הנוספים. האם הוא מחשש נשק להכפתת השמה של א' משרד התיירות, שהגישה תcheinיד לבית המשפט כקורבנו של קצב ועשווה לעלות על דוכן העדרים? האם הוא מתכוון לבקש מבית המשפט לא להתייל עליו קלון? מה התרגול?

הוא נבקש ממשו שהוא מה שנותר לו לעשות בחו"ל: להיאבק. אם מגיע לו לפי החוק לקובל

צילום: עמית שאבי

לא חשוב מה יפסוק בית המשפט, הלכה למעשה הוא בכלו: משה ווילה קצב

לשכנו הימין לתמוך בהסכם. קלינטון אמר כן או חזי כן, תלו את מי שואלים. אחר כך אימרו עליו רashi זרועות המודיעין שלו בתפקידו קולקטיבית, והוא נאלץ להזoor בן. האלוף (מייל) מנדיר או, הממונה על היקרות בנושאי ביטחון במשרד מבקר המדינה, ימצא שכלים בסדר: כולם שאלות אין לו שם דרך לשפט את עצמת הקול, את הלחות בעניינים, את עומק הכוונה. שום סעיף בתקשי"ר לא יוריך אותן, שום תקן. הוא לא יכול לדעת את הקונטקט טט: איך משתבצת חניתת פולאדר בשאלת הגדרין האידאני, או החמאס בעזה, או סיכון המועמדים הרמווקרטים בבחירה הבאות לנשיאות.

«»

הבא. "לא חשוב כמה הנשיא אוחד את ישראל וכי שב לבויהיה", אומר אחד הישראלים שהשתתפו בפגישות, "גושא פולאדר הסתיים תמיד בחומרם של הנשיא, כמעט בנסיבות נחירות. זאת הדרך שלו לומר: אני לא אתערב בברור זה".

דבר ויסഗלס, שהוא ראש לשכת ראש הממשלה בתקופת שרוו, אמר באחת הפגישות, חזי בצי חוק, חזי ברצינות, אולי נעשה חילופים על בסיס הומניטרי: אנחנו נשחרר את ברוגותי, אתם תשחררו את פולאדר. הוא גילה שבפלמלה האמי ריקאית איש איננו מחייב: יש דברים שעיליהם לא צוחקים.

ראש הממשלה היחיד שקיבל תשובה חיובית היה בנימין נתניהו. בועידת אהנות וואי באוקטובר 1998, כאשר בלחציו של קלינטון התהיכב נתניהו לנסיגה בגדה, הוא דרש לקבל את פולאדר, כkläף בפעם הראשונה.

פולאדר, הראשי הממשלה עשו זאת לא לשם מה שאמינו שיש סיכוי, אלא מושם שיידעו שמייד בתום הפגישה, כאשר ישבו עם העיתונאים היישראליים לתרדרין, השאלה השלישית או הרביעית תהיה, האם ביקשת חניתה לפולאדר. מה אמרו ראש הממשלה להסביר, לא ביקשתי הוא מבקש, והנשיא מבטיח לבדוק ולהסביר.

זה היה ונשאר הדיטאול: ראש הממשלה, הנשיא, העיתונאים, ככל יודעים את תפקידם בהציגת. דקה על פולאדר בבית הלבן, שלוש دقונות בתדריך לעיתונאים. מה שרראש הממשלה לא אומר לעיתונאים הוא מה הייתה שפת הגוף של הנשיא כאשר דרייקלם את תשובה. ארבעה נשיאים פולאדר ולאשתו הנוchein, אבל הם מצינים שהסוכומים גבויים לאין שיעור.

כסף לערכyi דיז, כסף לאשתו הראושנה אן, כסף לאשתו השניה אסתה. לבורי גורמים ממשתיים, אין פולאדר קיבל עד 2004 סכומים שהצטברו ל-2,750,000 דולר, כשהדרולר עוד היה מטבע קשה. הם מסרבים לנוכח בסכומים שהועברו לג'ונתן פולאדר ולאשתו הנוchein, אבל הם מצינים מה שלא עשה הכספי, עשתה הכספיות. כל ראש מדינה שהגיע לבית הלבן ביקש חניתה

רות כל כרך גדולה. אני חושב שצורך לבדוק את זה לעומק".

קין החוויה אוולב האבלע הייה לבנת צהקה בקורס. "זה יכול למוטט את הקואלייזה", אמרה.

"סליחה", החזר אפלון, "אני אמורט את מה שאגי ווצחה. אני חושב שאם בדיקה, או לעשות אותה מהתחלתה".

חברי הכנסת הופטו ללמידה, שיו"ר הקואלייזה חושב.

בסוף העביר אוולב פה אחד החלטה שמדובר על בדיקה "בשנים האחרונות". צירק לומר לו כוונתו, שפעל בההירות ובאחריות. צירק לפחות לגנותו, שתרם עוד נרבך אחד למשען הכוון, הצבעו, המשען כאילו למען שחזור פולאראד.

בתוקף תפיקדו הוא חייב להגן על מפרק המדינה. הוא משבח, לפיכך, את המבקר על זהירותו. לנינשטיין טראום שקל, למשל, אפשרות לנוטש לאמריקה לחזור את פולאראד, והחליט לא לעשות זאת.

אפשר רק לדמיין את האירוע ההיסטורי: פולאי-רד וליננדשטרואס, שנפי פיות גודלים, נפגשים תחת המכמלות והמיקורפונים של הכלא האמריקאי. כמה

תובעים אמריקאים מחייבים ידים בהנאה. הממונה על הביטחון במשרד הביטחון שוקל התאברות. שמת.

נמלון אוולב הוא אחד מטובי האנשים בשירותי צבאי. מפוכה, מנוסה, פרוגמטי. בתפקיד הנכוד של צירק'ז הדועצה לביוחות המדינה, הוא חייב להקשת השוד הנגעה של אופוזיציה, נגיד הממשלה. היכיא שאתה ישב עליי הוא הרעת שתה עמד עלייך, אמרוים האמריקאים.

שני חברים

מקרה של אוולב ואולמרט, זאת רק מחזיות

כול את פולאראד, מלימור לבנות ודרני גונה ועד אופיר פינס. מאמצייהם הניבו כותרות מחמיאות בבית, אבל את תקופת מסדרו של פולאראד הם לא קייצו ביום אחד. בשל מסויים הפק פולאראד לקרוש המעונה של מגורי המתנהלים. מי שמחזיק את פולאראד בכל נגעו בשנות ירושה. אסור להיענות לדרישות שלו ביהודה ושומרון.

פולאראד ואשתו אסורה הם אנשים לא קלימים. אחד מבכירים משרד ראש הממשלה בעבר סיפר שהבווע שכאשר נתנו שרנסקי היה שר בממשלה שרון, הוא הציג לבקשת על עצמו את שחזור פולאראד. "אני בעצם הייתי אסיד", אמר לשرون, "אני מבין אותו. יש לי קשרים טובים מאוד אצל האונגלאיסטים. אני אנסה לתרום אותם למאבק".

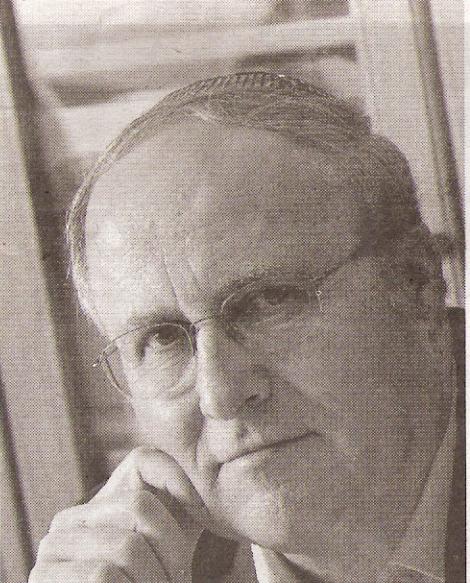
לאחר חודשים אחדים חזר שרנסקי אל שרון. הוא סיפר לו מקטצת מהחוויותיו. "אני לא מוכן להתקרב אל המשפחה הזאת עם מקל של שלושה מטר", ציטט האיש את שרנסקי.

שרון, שהכיר את כל מרצו לשחררו של עוזם עוזם מהכלא המצרי והוא מוכן לשלם מהיר מוטרפ תමורות שחזרו של סוחר הסמים תנכזאים, לא היה מוכן לשבור את הכלים למען פולאראד. מנקודות הראות של שרון, ישי אלי שמחזק בידי ערבים זויא פיקוח נפש. הכלא האמריקאי ריגש אומורפחות. תוך מזה, הוא השתכנע של אמריקאים שסבה טוביה להחזיק בו. שרון היה איש מעשי: הוא לא רצה לשפר את בקשותיו לrisk.

חקירת מפרק המדינה, שאת המחלוקת סבי בה החשף לשימוש שמעון שיפר, נולדה מהלחצים של אסורה פולאראד ושל עורך הרין שלה על גורמים בימי. גברת פולאראד טוענת שהממשלה לא מעבירה אליה די כסף. הפניות היו אל י"ר ועדת הכנסת לכיקורת המדינה זבולון אוולב

פסק הדין של בונייש כלל ביקורת על הפרקליטות. לדברי הביקורת האלה קצב שותף. הוא משוכנע שהפרקליטות נהגה בו בחוסר הגינות וחרצה את דינו לפני שהיושץ המשפטני כמתשללה קרא את חותם התקינה

שלום, חבר: אוולב

לשבור ישראלי מימיון פתח בפניו אroleב את ספרי החשובות. היסודות היו מרשימים ביותה אסת' פולארד טוענת שלא קיבלה חלק גדול מהכסף. וזה נושא שמקיר המדינה יכול לבדוק.

מה קרה, איך קרה

ב-31 בדצמבר 2007, ב-10:45 בבוקר, התכנסה ועדת ביקורת המדינה לשיכבה במלטאים סגורות. הנרי שא היה חקית פולארד. הסודיות נדרשה ממשם שא מיר קין, הממונה על הביטחון משרד הביטחון, דרש ואות. אורלב נפגש איתו פעמיים. הוא נפגש גם עם קודם, ייחיאל חורב. הוא אומר שהסכים לסדרות ממשם שכן היה חדש בתפקיד, ואמרו לו שהוא מתרגש. הדין הסודי נ展开 לפני הפוטוקול וביע שעיה. אין אמר, וחזר ואמרה, שאין לו התנגדות לביקירה, בתנאי שתעסוק בה שמשתלט ישראל עתה, מה היא דרי בירה ומתי דיברה, ושום דבר שקשורה לחקירה אחרת. "הייתי שליל", אמר עוד, "אם חולכים הרבה יותרה מתפקידים בכל מני דברים".

"כל מני דברים" הוא שם קוד להסתבות הישראליות משנות ה-80, לפולולות החשאות, לכיסויו התחת. אחד הישראלים שהיה מעורבים בפרשה אמר השבוע שמי שיחסף את התקופה היה לא חוקית המבוקש משולמי שכינס קבוצות תיירים לכור בדימונה.

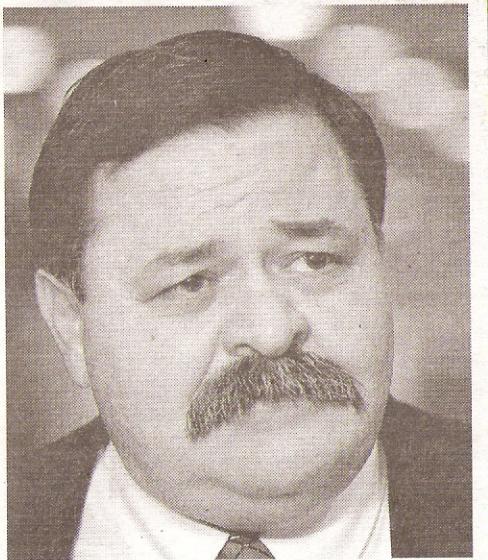
קין הבין שלא יוכל ל��ת מהמבחן את החקירה שלו. הוא דרש, לבן, שהחקירה תוגבל לשנתיים, שיטוף לאולמרט, ואולמרט רק החזר צלצול. הוא אמר לי גם, שאת כל הטיפול בתכזבי הנסיבות המקורבות למפדר'ל העביר אורלבך רך לאולמרט אורלב זה לא יכול היה לספק.

ידידים מושפעים ניסו לפיז בינהם. אין לי עניין לרכיב אותן, אמר אורלב, אבל אל תצפו מני שאפסיד את כל יתרונות הקואליציה גם את כל יתרונות האופוזיציה. בסך הכל, אני עושה את התפקיד שלי.

המלחינים בעם

בארץ העיורים, שтом העין הוא מלך. בארץ

שהובנו כפוקידיין, הוא לא מצא בהם שום ראיות. הוא יכול היה לומר: הליינה למשפט היא עינוי דין לאורך שנים רבות של שנותיהם והוצאה כספית של מיליאון דולר. חתמתי עכ' עסקת פיעון לחען משפטתי

אני אמווט: אפללו

באי למרכז הגיור 50 רכנים מתנדבים, שייעלו ויקצרו את ההליכים. את המתנדבים היה אמר לגייס הרוב הראשי הספרדי עמיה, המטסර הרבני הסכים. מי שטריד את המהלך היה היועצים המשפטיים. לא יכול להיות,/amro, שמתנדב ישא במשה כמו שיפוטית מטעם המדינה. לתפקיד כזה אפשר לקבל רק אנשים בשכר. אבל יש שוטרים מתנדבים, מחו חברי הוועדה. מודיע להם מותר לתת רפורטים, ולבדנים אסור לגירר? שוטר לחוד ורב לחוד, פסקו היועצים המשפטיים. לא הייתה ברירה אלא לקבל לעבודה בשירות המדינה 22 רכנים בשכח הם יהיו עובדי קבע, עד לפנסיה. הבעייה אינה עלות השכה ובשותך למפעל לאומי כוח רוצה לגירר. לשם כך התנדב. רב שמעיג

ה비ורוקרטיה, המלך הוא היועץ המשפטי של המשטרה. נכון, למשל, את פרשת הגינוי הממשל גילה שחמים כאן מאות אלפיULERIM, ובוכם מדריגות חבר העמים, שאינם יהודים על פי ההלכה. ארצם ארצנו. גורלם גורלנו. לא נותר אלא לגירר אותם בהליך ודין. הוקם, בהסכמה של כל הורמים ביהדות וביה' החלטת ממשלה, מכון ללימודי יהדות. 54 מיליון שקל מושקים מכלון כל שנה. אף על פי כן, הגיור היה איטי וקשה. לעיתים קרובות התעללו הרבניים במבקשים להתגify. אין פלא שמספר הפונים מכלון היה נמוד יחסית. בסך הכל הגיעו לגיור של 200 נפש בשנה.

הממשלה אדו' חלפן. תפקידה היה לבחון את המבנה הארגוני במיעוט הגיור. היא עבדה תשעה וחמשים. אחת הממלצות המרכזיות של הוועדה הייתה לה-

לון אורלב ואחד אולמרט היו חברי. ב-1993, כאשר החליט אולמרט לווץ בראשות עיריית ירושלים, אורלב היה הראשון שקרא למפדר'ל לחותם אליו על הסכם. "היו לנו עשר שנים טובות מאד", אמר אורלב. "אולמרט דיבר לא רק בשותף פוליטי אלא בשותף לדרכ. הוא נהג לומה, חבל שלא התה' נכת' במוסדות שלכם".

השותפות נגמרה בעקבות, כאשר אולמרט הקים את ממשלה, לאחר הבחירות, ריצה אורלב לבוא למשלה יחד עם עורש שני ח'רים. הוא ביקש להיות שר ח' נוך, אבל אולמרט התחייב לתת את התיק לעבורה. הוא היה מוכן לחזור ולכחן כשר ורואה, אבל גם זה לא נסתיע. אורלב ישב על ספסל האופוזיציה ושתק, אחר כך פרצה המלחמה, ואולמרט, ברגע של אופורייה, ביום השלישי או הרביעי למלותה, אמר שעצשו הוא חזרה לתוכניות ההתקנסות. התקופה בגין הדין הסודי נמשך לפני הפוטוקול וביע שעיה. אין אמר, וחזר ואמרה, שאין לו התנגדות לביקירה, בתנאי שתעסוק בה שמשתלט ישראל עתה, מה היא דרי בירה ומתי דיברה, ושום דבר שקשורה לחקירה אחרת. "הייתי שליל", אמר עוד, "אם חולכים הרבה יותרה מתפקידים בכל מני דברים".

"כל מני דברים" הוא שם קוד להסתבות הישראליות משנות ה-80, לפולולות החשאות, לכיסויו התחת. אחד הישראלים שהיה מעורבים בפרשה אמר השבוע שמי שיחסף את התקופה היה לא חוקית המבוקש משולמי שכינס קבוצות תיירים לכור בדימונה.

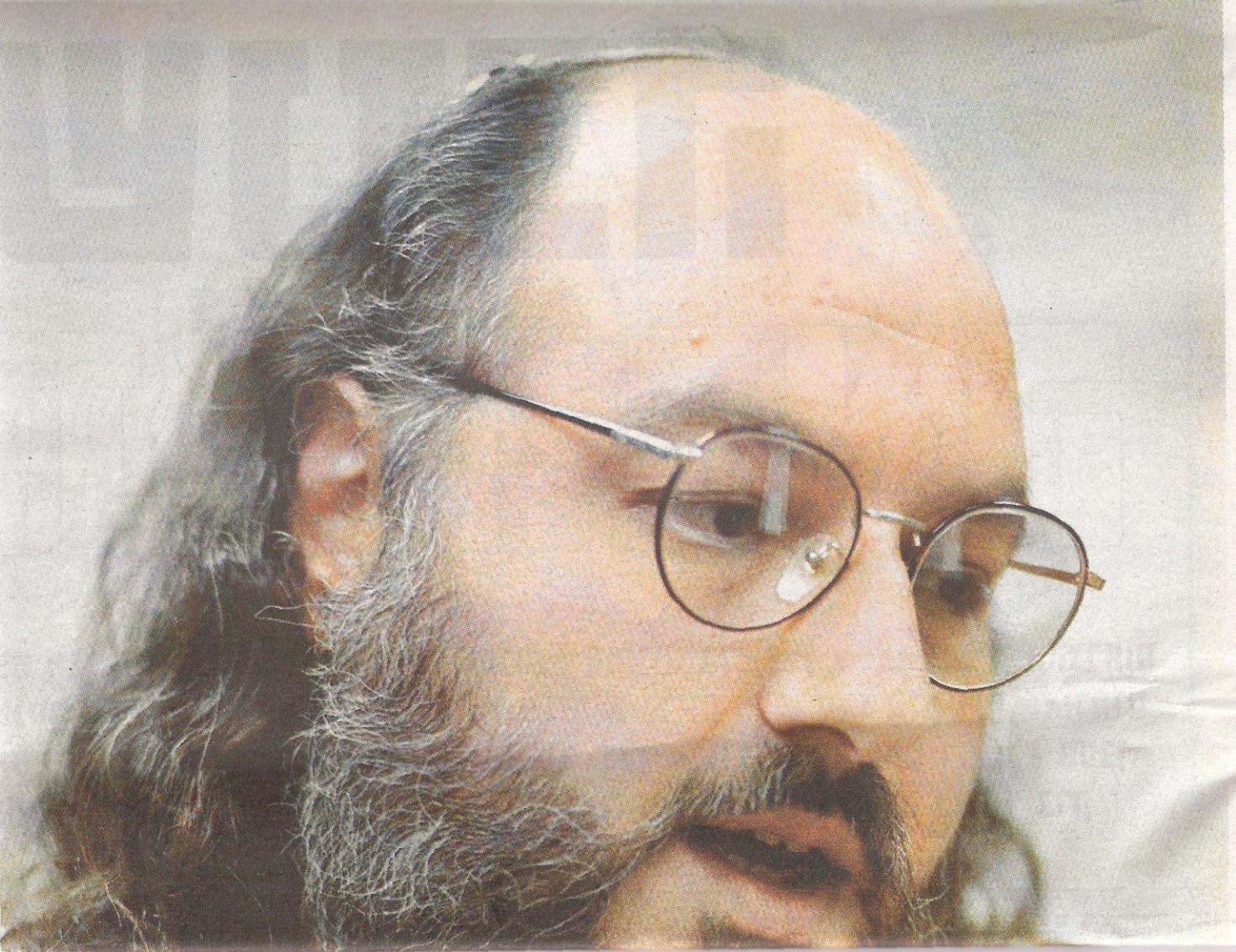
קין הבין שלא יוכל ל��ת מהמבחן את החקירה שלו. הוא דרש, לבן, שהחקירה תוגבל לשנתיים, שיטוף לאולמרט, ואולמרט רק החזר צלצול. הוא אמר לי גם, שאת כל הטיפול בתכזבי הנסיבות המקורבות למפדר'ל העביר אורלבך רך לאולמרט אורלב זה לא יכול היה לספק.

ידידים מושפעים ניסו לפיז בינהם. אין לי עניין לרכיב אותן, אמר אורלב, אבל אל תצפו מני שאפסיד את כל יתרונות הקואליציה וגם את כל יתרונות האופוזיציה. בסך הכל, אני עושה את התפקיד שלי.

99

הממשלה ניסו לנכפר על
חוכמתן בכספי. וכך לטעוני
דין. וכך לאן פולארד, וכך
לאחות פולארד, כפי גורמים
మాటల్‌యిస్, ఆన ఫాలార్డ
కిబల్లా సమయం శాహసురొ
ల-2,750,000 డాలర్, కషాడోరొ
శుద్ధ హో మట్టు క్షా

"לֹא חִשּׁוּב כְּהֵה הַנְּשִׁיא אֶחָד"

אנו אַתָּה
שהשתתפנו בכם
פולארד הם
במהותם של ה...
בנחיזה. זאת ה...
אני נא אתחזון

צילוםם: אי.פי, אלכס קולומוייסקי

יעוט: פולארד

הביתוחני מידתי, דחינו א' לות הביטוחונית.

"28 שנים Shirhattai י' פט העליון, ביקשתי להנify שתאפשר חירות וביתוחן ג' יקר לנו. חירות הפרט יקו' קשה ומורכב".

ברק ציטט דברים שכו' בדין: "ההחלתה בעתררו אמר, מנוקדת ראות מש' אך אנו חלק מהחברה הי' במגדר השן, החשש כי פ' רדות ראויה עם מחלבים, שופטים. דורשים אנו מועל' ו' גם הדרישה שאנו מעם יושבים לדין גם אנו עומדים

משתוללת לא.

"לעתים קרובות (אמר ברק) ייתקל בית המשפט בטענה של הרשות המבצעת כי שיקולי הביטוחן הביאו לפועלה השלטונית, ועל בית המשפט להסתפק בכך. אין להענות לבקשת זו. 'שיקולי ביתוחן' אינן מילות קסם. על בית המשפט לעמוד על כך כי שיקולי הביטוחן יוצגו בפניה עליו להשתכנע כי אכן שיקולי ביתוחן עומדים בסוד הפעולות הנגר הטror וא' שיקולים אחרים. על בית המשפט להשתכנע כי במסגרת אמצעי הביטוחן נקבעו האמצעים הפ' געים פחות בזכויות האדם. אכן, בcourt המשפט העליון שמענו לא פעם את עדויותיהם של בכיריו המפקדים האכביים. גם דראשי שירות הביטוחן העידו בפניה רק אם שוכנענו, באיזון הכלל, כי השיקול הביטוחני הוא הרומיננטי והאמצעי

לימורי השואה בתל- יצחק. ברק דיבר על גושא קרוב לבו: היחסים בין בית המשפט לצבא בזמן מלחמות. אם מתעקשים, מוצאים ברכרו עקבות לויכוח בין לבן שר המשפטים פרידמן על התערבותם בג"ץ בנושאים כמו מניעת אספקת חשמל לעזה או תווואי גדר ההפרדה.

"אחר הלקחים החשובים מהשואה הוא הצורך לבנות מסגרות חוקתיות שכוכו' להגן על הד' מוקרטיה", אמר ברק. "אתה מהן היא בית משפט עליון חזק".

אחר מתפקידו השופטי, אומר ברק, הוא להגן על המדינה מפני שימוש באמצעים נגד טרור שאינם בעליים בקנה אחד עם הדמוקרטיה. "במצבי חירום עליהם לשיקוף היסטוריה – לא המורשת שלו. דמוקרטיה מתוגנתת כז. דמוקרטיה וכן 'מושאה'".

: תימשר: אישת זיהוי, תישאר גיהז. מצוות, תירוחה. להתגרש מה' שמספר הפונים: חינה משפטית. המפט הע' המורשת שלו. וכן 'מושאה'